2026-22-RE

Causa 2026-22-RE

(Hartung c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 127-2026. Recurs d'empara

Aute del 27 d'abril del 2026

BOPA núm. 45, del 6 de maig del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2026, per la representació processal del Sr. Helmut Hartung, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 10 de febrer del 2026, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text, que reconeix els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrari, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que reposi a la part recurrent en la plenitud dels seus drets;

Vista la Constitució, especialment els articles 3.2, 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 18 de novembre del 2019, el Sr. Helmut Hartung va presentar un escrit mitjançant el qual formulava un incident d'execució contra la diligència de la saig del 23 de setembre del 2019, que el requeria: "*Perquè, com a molt tard, el dia 10 de gener del 2020, deixi lliures i vàcues i dipositi en aquest despatx professional (...) la totalitat de les claus, comandaments i/o altres que donen accés al xalet unifamiliar, anomenat "Xalet Hartung*", dictada en seguiment de l'acord d'embargament del 6 de juliol del 2018.

1.2. El 8 de febrer del 2025, la Secció Civil 6 de la Batllia va dictar un aute, mitjançant el qual decidia estimar parcialment aquest incident d'execució, tot decidint la continuació del procediment executori, i nomenava un perit per dur a terme una nova valoració dels béns immobles objecte d'execució, d'acord amb allò que disposa l'article 13.2 paràgraf 2 de la Llei d'embargament, i una vegada finalitzada aquesta valoració, aquesta haurà de ser traslladada a les parts, per tal que l'executat pugui exercir amb plenes garanties el seu dret d'assenyalar béns i drets per fer efectiu l'embargament.

1.3. La representació processal del Sr. Helmut Hartung va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 10 de febrer del 2026, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que decidia desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la decisió de la primera instància, llevat de l'incís indicat en el fonament jurídic segon i que està incorporat en l'apartat segon de la part decisòria, amb costes d'aquesta alçada a càrrec de l'apel·lant; ordenant que es prosseguís l'execució, segons els preceptes legals que la regulen, i sense més dilacions.

1.4. El 10 de març del 2026, la representació processal del Sr. Helmut Hartung va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 10 de febrer del 2026, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text, que reconeix els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrari.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent denuncia la vulneració del drets a la jurisdicció, a un procés degut i a l'exigència d'una decisió fonamentada en Dret, tal com estan garantits per l'article 10 de la Constitució, interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text que reconeix els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrari.

- Al·lega que les valoracions efectuades dels seus béns estan totalment desfasades, ja que daten del 2019 i en l'actualitat no tenen cap tipus de valor i que, si ara es fes un peritatge nou que establís el valor definitiu dels béns, cas que aquest peritatge, al seu entendre, no establís de forma correcta el valor dels béns, se'l deixaria en indefensió, ja que no es podria fer cap altre peritatge.

- Manifesta que si aquest tercer peritatge s'hagués fet immediatament després dels dos peritatges, tindria sentit que aquest tercer peritatge fos el definitiu, però havent passat 6 anys des de que es van fer els dos peritatges anteriors, el recurrent entén que allò que s'ha de fer ara és que la saig encarregui i actualitzi el primer peritatge o encarregui un nou peritatge de forma que si ell entén que aquest peritatge no és correcte pugui fer un nou peritatge i si hi ha una diferència de menys del 20% entre els dos peritatges, s'estimi com a valor dels béns o drets la mitjana aritmètica de les dues valoracions i si és de més del 20% que es faci un nou peritatge.

- Addueix que si es fa únicament un peritatge i si aquest ha de ser el definitiu, com diu l'aute impugnat, s'estarien vulnerant els seus drets, ja que no podria discutir el preu. Al cap i a la fi, en una subhasta s'entén que el més important és que els béns estiguin ben valorats. Per tant, cal que se li doni la possibilitat de fer un nou peritatge i si ell creu que el peritatge no és correcte, això hauria de ser positiu per a totes les parts.

- Així mateix, va demanar que només es fes el peritatge de les parcel·les 2 i 3, les quals són únicament terreny, perquè això abaratiria el cost del peritatge.

- Per tant, retreu a la Sala Civil no contestar el per què s'ha de fer un peritatge de tots els béns i no només dels terrenys que cobreixen sobradament la suma deguda.

- Seguidament considera que s'ha alterat un aute sense que cap de les parts ho hagi sol·licitat, pel fet que la Sala Civil ha declarat que l'incís final de la part decisòria havia de considerar-se com a no posat.

- Altrament, també s'oposa a la seva condemna en costes de la segona instància, perquè, segons el seu parer, s'ha estimat parcialment el seu recurs, "*ja que està produint efectes (un recurs d'apel·lació desestimat no té cap efecte)*".

- Insisteix en què hi ha un error en el cadastre del Comú d'Encamp respecte de la seva finca i que la Sala Civil va denegar admetre una prova documental, sense la qual no es pot fer degudament el peritatge, ni la subhasta tampoc.

- Afegeix al seu recurs diversa informació sobre els antecedents fàctics i altres relatius al préstec, a la qualificació urbanística i al valor residual garantit de les seves parcel·les.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, i que se'l reposi en la plenitud dels seus drets.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil exposa que en aquest incident d'execució, la Batllia va decidir que calia nomenar un tercer perit per fixar la valoració dels béns embargats a l'apel·lant en virtut de l'article 13.2 de la Llei d'embargament, ja que existia una discrepància entre les pericials proposades per la part executant i la part executada. Així, el 14 d'agost del 2019, el perit de Crèdit Andorrà, SA va lliurar un informe en

què concloïa que el valor total dels terrenys (una sola finca hipotecada) era d'1.651.126,00 €, desglossat en els imports següents: valor parcel·la núm. 1: 615.131,00 €; valor parcel·la núm. 2: 320.074,00 €; i, valor parcel·la núm. 3: 715.921,00 €. Mentre que el contra peritatge encomanat per ell, aportat el 14 d'octubre del 2019, donava una valoració total dels terrenys de 2.683.135,03 €, segons el detall següent: valor parcel·la núm. 1: 1.340.573,41 €; valor parcel·la núm. 2: 398.272,13 €; i, valor parcel·la núm. 3: 944.289,49 €.

- Atès que la diferència entre els dos peritatges de les parts era superior a un 20%, la Batllia va decidir que calia aplicar l'article 13.2 de la Llei d'embargament i designar un tercer perit diriment. Doncs bé, l'apel·lant impugna i demana que: "*El Saig faci un peritatge i si aquest peritatge entén el Sr. Hartung que no és correcte que pugui el Sr. Hartung fer un nou peritatge i si hi ha una diferència de menys del 20% entre els dos peritatges s'estimi com a valor dels béns o drets la mitjana aritmètica de les dues valoracions i si és de més del 20% que es faci un nou peritatge. - Per que sigui més econòmic el cost del peritatge en un primer cop, únicament es faci el peritatge de les parcel·les 2 i 3, (és a dir les parcel·les on no hi ha la casa del Sr. Hartung) i només (fet improbable pel valor de les parcel·les) si un cop subhastades es requerís més diners, es fes el peritatge de la parcel·la 1 on hi és la casa.*

Endemés el Sr. Hartung demana que se li faci tramesa a Crèdit Andorrà de la següent proposta de transacció judicial: Adquisició de la parcel·la 3 per part de Crèdit Andorrà amb un valor actual de probablement més d '1,2 milions contra la renúncia de tot tipus de reclamacions per part de Crèdit Andorrà, i de tots els costos legals que tinguin/hagin tingut pels plets entre ambdues parts, i la devolució dels 29.467.80 euros del Contracte d'Arres de 18 de novembre de 2024 que va rebre Crèdit Andorrà.

I el Sr. Hartung vol demanar que se li permeti vendre personalment les 3 parcel·les. Que abans de qualsevol altra valoració pericial, primer cal aclarir amb el Comú d'Encamp un error de 108,52 m2 de diferència, que a dia d'avui pot suposar un valor addicional d'uns 100.000 euros, del qual no en vam tenir coneixement fins al 13 de maig de 2025 a través del notari Junyer (Document núm.2)".

- La Sala Civil considera que la decisió de la Batllia és encertada, perquè allò que cal en aquest moment de l'execució és el nomenament d'un tercer perit diriment en els termes que preveu l'article 13.2 de la Llei d'embargament, del 18 de desembre, sense que sigui procedent que l'executat decideixi una execució a la mida que li interessa i segons la seva exclusiva voluntat. Els tràmits legals per a la realització dels béns embargats són allò que el legislador ha previst, sense variacions al gust de l'executat.

- Posa en relleu que el procediment ja està en fase de realització del bé embargat (la finca hipotecada) i no en la fase precedent de la designa de béns per a l'embargament. Per tant, la referència a l'article 5 de la Llei esmentada que incorpora l'aute impugnat està fora de lloc. Tampoc

és procedent que la Batllia faci de transmissora de propostes a la part executant, la qual, a més, ja ha rebutjat de manera expressa en l'oposició al recurs.

- Per tant, declara que l'execució ha de seguir els seus tràmits previstos en l'article 13.2 ja esmentat, com preveu l'aute, tot i que sense ànim revocatori, cal tenir per no posat l'incís final "*a fi que l'executat pugui exercir amb plenes garanties el seu dret a assenyalar béns per fer efectiu l'embargament*", doncs com hem dit, l'embargament ja s'ha produït.

- Finalment, la Sala Civil ratifica la seva decisió continguda en l'aute del 22 de setembre del 2025 sobre la denegació de la prova documental de la part executada sobre una hipotètica major cabuda dels terrenys, doncs allò que cal és que el perit a nomenar valori les parcel·les que configuren la finca amb les dades que es disposen.

- Per aquests motius desestima el recurs d'apel·lació, confirma íntegrament la decisió de la Batllia, llevat de l'incís indicat en el fonament jurídic segon i que està incorporat en l'apartat segon de la part decisòria, amb costes d'aquesta alçada a càrrec de l'apel·lant, ordenant que es prossegueixi l'execució, segons els preceptes legals que la regulen, i sense més dilacions.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El motiu principal d'aquest recurs d'empara es basa en el caràcter suposadament erroni de la resolució judicial que ha estat adoptada amb anterioritat a la interposició d'aquest recurs, és a dir, l'aute del 10 de febrer del 2026, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia. El recurrent estima que s'han conculcat els seus drets protegits a l'article 10 de la Constitució, especialment, els drets a la jurisdicció, a un procés degut i a una decisió fonamentada en Dret i demana que se'l reposi en la plenitud dels seus drets.

3.2. L'admissió a tràmit d'un recurs d'empara exigeix complir amb uns pressupòsits d'acreditació de la legitimació (articles 36 i 87 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional), amb uns pressupòsits formals (articles 36 i 88 de la mateixa Llei) i amb uns altres pressupòsits objectius, alhora que el recurs ha d'estar dotat del necessari contingut constitucional.

Tanmateix, un dels pressupòsits objectiu i fonamental per poder interposar el recurs d'empara consisteix en l'exhauriment de les vies de recurs ordinàries, és a dir, el recurrent ha d'haver esgotat prèviament tots els mitjans d'impugnació processals ordinaris per poder interposar el recurs d'empara.

3.3. En aquest cas, el recurs d'empara es dirigeix directament contra l'aute de la Sala Civil del 10 de febrer del 2026, sense interposició prèvia de cap incident de nul·litat.

És ben sabut que les regles de procediment són d'ordre públic i que el recurs d'empara només es pot formular, segons l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, contra: 1) les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes presentades en el marc del procediment urgent i preferent; 2) els autes que desestimen o no admeten, en fase de recurs, els incidents de nul·litat; i 3) les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia.

Pel que fa a aquest darrer supòsit, la jurisprudència constant d'aquest Tribunal ha considerat que el concepte de "*resolució judicial ferma*" requereix, no solament, que es tracti d'una resolució que esgoti la via de la jurisdicció ordinària i que, per tant, no admeti més recursos que aquell extraordinari de l'incident de nul·litat, sinó que, a més, ha de revestir la consideració de resolució definitiva i no merament interlocutòria, entesa com aquella resolució judicial que posa fi al procés o a un incident plantejat en aquest, ja sigui des del punt de vista substantiu o de fons, com des de l'òptica processal (vegeu, entre molts altres, l'aute del 14 de novembre del 2022, recaigut en la causa 2022-52-RE).

En el cas que ens ocupa, el recurs d'empara es dirigeix directament contra un aute de la Sala Civil, de naturalesa interlocutòria, que confirma un aute precedent de la Batllia del 8 de febrer del 2025, pel qual s'ordena -principalment- el nomenament d'un perit judicial diriment per valorar uns béns objecte d'execució. Aquesta resolució no revesteix clarament la consideració de resolució judicial ferma i, per tant, no resulta impugnable. En efecte, l'aute impugnat no posa fi al procediment d'execució ni resol un incident amb autonomia pròpia, sinó que es limita a ordenar la pràctica d'una diligència probatòria destinada exclusivament a determinar el valor de mercat dels béns embargats.

Només resta per afegir que l'aute de la Sala Civil és desestimatori i, per consegüent, justificava la imposició de les costes processals (article 354.2 del Codi de procediment civil) i que respecte de "*l'incís final*" de l'aute de la Batllia (relatiu a l'absència de dret de l'executat a assenyalar béns i drets per fer efectiu l'embargament), aquest no té eficàcia decisòria autònoma, ja que la mateixa Sala Civil descarta cap "*ànim revocatori*" (FD segon).

3.4. Les consideracions exposades en el fonament de dret anterior justifiquen la inadmissió a tràmit del recurs d'empara perquè, com acabem d'afirmar, l'aute impugnat no forma part dels actes que poden ser objecte de control per part d'aquest Tribunal (article 86 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional).

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2026-22-RE interposat per la representació processal del Sr. Helmut Hartung contra l'aute del 10 de febrer del 2026, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció Civil 6 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 27 d'abril del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat